

1. Кодекс України з процедур банкрутства від 18.10.2018 №2597-VIII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19#Text>
2. Особливості фінансової санації та банкрутства підприємств різних форм власності і видів діяльності. URL: https://moodle.znu.edu.ua/pluginfile.php/923061/mod_resource/content/1/%D0%A2%D0%B5%D0%BC%D0%B0%2010.pdf
3. Носань Н.С. Роль фінансової санації сільськогосподарських підприємств в умовах кризового стану: регіональний аспект. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/11_ukr/48.pdf

Блага О.С.,

здобувач вищої освіти спеціальності 071 Облік і оподаткування
Науковий керівник – **Боднар О.А.**, к. е. н., доцент,
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв

ОСОБЛИВОСТІ САНАЦІЇ ТА БАНКРУТСТВА ДІЯЛЬНОСТІ ФЕРМЕРСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

У чинному законодавстві України, а саме в ст. 1 Закону України «Про фермерське господарство», фермерське господарство є формою підприємницької діяльності громадян, яка відповідно до закону відбувається у прагненні виробляти, переробляти і реалізовувати сільськогосподарську продукцію, що має товарний характер, на земельних ділянках, які орендуються або перебувають у їх власності, у тому числі для ведення особистого селянського господарства [1].

Стаття 35 Закону України «Про фермерське господарство» передбачає підстави припинення господарювання. Фермерське припиняє роботу в таких ситуаціях:

- 1) відбувається реорганізація фермерського господарства;
- 2) здійснюється ліквідація фермерського господарства;
- 3) фермерське господарство офіційно визнається банкрутом;
- 4) якщо жоден із членів господарства або нащадків не бажає продовжувати діяльність господарства [1].

Після 21 жовтня 2019 року щодо процедури банкрутства фермерського господарства почали виноситися особливості статті 95 Кодексу України з процедури банкрутства. Причинами неплатоспроможності фермерського господарства є неспроможність розрахуватися з кредиторами протягом шести місяців після закінчення відповідного періоду діяльності фермерського господарства або неспроможність сплатити податки чи збори (обов'язкові платежі), загальні зобов'язання, пов'язані з державними пенсійними та іншими соціальними зобов'язаннями [2].

Системний аналіз наведених вище положень Кодексу з процедур банкрутства дає підстави для висновку, що в даному випадку йдеться не про

підстави для визнання фермерського господарства банкрутом, а саме про початкову причину порушення справи про банкрутство фермерського господарства.

Ще однією особливістю сільськогосподарської неплатоспроможності є те, що керівник фермерського господарства може подати до господарського суду план відновлення платоспроможності фермерського господарства протягом двох місяців з дня надходження до господарського суду заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство фермерського господарства. При цьому такий план не подається за відсутності достатніх умов для відновлення платоспроможності фермерського господарства. Якщо виконання заходів, передбачених планом відновлення платоспроможності фермерського господарства, дає можливість погасити вимоги за грошовими зобов'язаннями, зокрема за рахунок доходів, які фермерське господарство може отримати після закінчення відповідного сільськогосподарського періоду, господарський суд своєю ухвалою вводить процедуру розпорядження майном фермерського господарства, яка не поширюється на такі умови.

У разі визнання господарським судом фермерського господарства банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури до складу ліквідаційної маси фермерського господарства включається нерухоме майно (ферми, господарські та інші будівлі, відтворювальні та інші споруди, продуктивна і робоча худоба, птиця, сільськогосподарська та інша техніка, транспортні засоби, інвентар та інше майно, придбане для фермерського господарства за рахунок спільних коштів його членів), що перебуває у спільній частковій власності членів фермерського господарства (у тому числі наведене нижче), а також наступне майно. У разі неплатоспроможності фермерського господарства земельні ділянки, надані фермерському господарству у тимчасове користування, використовуються відповідно до Земельного кодексу України, у тому числі на умовах оренди [3].

Таким чином, особливості провадження у справах про неплатоспроможність фермерських господарств переважно пов'язані із сезонним характером діяльності фермерських господарств, а завершення діяльності фермерського господарства впливає на перебіг шестимісячного строку прострочення виконання фінансових зобов'язань фермерського господарства.

Список використаних джерел:

1. Про фермерське господарство: Закон України від 19.06.2003 р. №973-IV. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/973-15>
2. Кодекс з процедур банкрутства: Кодекс України від 18.10.2018 № 2597-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19>
3. Земельний кодекс України: Закон України від 25.10.2001 р. № 2768- III. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/go/2768-14>